

melige, og derved vil ikke være bundet Noget til Gavn for Hovedstadens Sædelighedstilstand, men tabt overordentlig Meget i Kampen mod de veneriske Sygdommes Udbredelse.

Medundertegnede Dr. Ditlevsen kan vel i alt Væsentligt tiltræde Kollegiets Udtalelser; men maa dog med Hensyn til de nedenfor anførte Punkter forbeholde mig de følgende Bemærkninger, idet jeg dog paa Forhaand indrømmer, at Uoverensstemmelsen mellem Majoritetens og min Bedømmelse af Erkelstbederne ifølge det foreliggende Materiales mangelfulde Natur i Meget væsentlig kun kan siges at hvile paa et Støjon:

1) Opstilles de i det statistiske Bilag foreliggende Tal for samtlige veneriske Sygdommes Udbredelse i Hovedstaden i Forhold til Befolkningens Størrelse, saaledes som jeg har forsøgt det paa medfølgende Side 22 indheftede Table, se vi, at samtlige veneriske Sygdomme have været i jevn Stigning fra 1875—1885, i de to følgende Aar derimod utvivlsomt aftagende. Væsentlig det samme Forhold viser Gonorrhoe for sig og Syfilis (o: veneriske Saar + konstitutionel Syfilis) hver for sig. Selv om man nu vil indrømme ethvert Forbehold med disse Tal, taget fra Diagnosens Usikkerhed osv. osv., tror jeg dog, at den eneste Slutning, man med Sandsynlighed kan gjøre om Aarsagerne til Svingningerne i disse Sygdommes Optraeden i Aarenes Løb er, at de skyldes ukjendte Forhold, i Overensstemmelse med de Erfaringer, der haves for, at de fleste andre Infektionshygdomme frembyde lignende periodiske Svingninger. I ethvert Tilfælde kan jeg ligesaa lidt finde det begrundet at anse Svingningerne efter 1874 for paalidelige eller brugbare Udtryk for Virkningerne af Loven af 1874, som jeg omvendt kan finde nogen Berettigelse for at formode, at den af Tallene angivne Stigning direkte skyldes Lovens Virkninger, saaledes som det er gjort gjældende af Lovens Modstandere. Hermed skal ikke være negtet Berettigelsen af de Grunde, der kunne anføres for Sandsynligheden af en Nedgang i den egentlige konstitutionelle Syfilis Tal siden 1875 i Hovedstaden; men selv om en saadan var aldeles utvivlsom, turde jeg dog ikke deraf slutte, at den skyldtes Loven af 1874, med kun betragte den som en Nedgang af ukjendt Aarsag.

2) Det forekommer mig berettiget, at tage Antallet af Anholdelser af løsagtige Kvinder gaanske i Almindelighed som Maal for Dyrighedens Indskriden mod den hemmelige Prostitution og som et tilnærmelsesvist Udtryk for det Antal Smittefilber, som derved ere satte ud af Virksomhed. Det er en Selvfølge, at det rette Maal til Bedømmelsen af Forholdet mellem den kontrollerede og den hemmelige Prostitutions Betydning for de veneriske Sygdommes Udbredelse alene vilde haves, hvis man vidste, hvor hvert enkelt af de anmeldte Sygdomstilfælde havde hentet sin Smitte; men denne Oplysning kan ikke faas. Holde vi os derfor til de Anholdtes Antal, saa maatte man paa Forhaand vente at finde et vist Forhold, om ogsaa kun i grove Træk, mellem dette og Sygdomstilfældenes Antal, saaledes at de maatte forholde sig omvendt til hinanden, saafremt den hemmelige Prostitution afgav den vigtigste Smittefilde. Saa vidt jeg skjønner, er dette dog kun undtagelsesvis Tilfældet i Aarrækken efter 1874. Sammenligne vi saaledes Anholdernes Antal med Sygetallene for Syfilis (veneriske Saar + konstitutionel Syfilis), saa finde vi det Forhold, der maatte ventes, kun i 3 Aar nemlig 1875—76, 1877—78 og 1886—87; i disse 3 Aar (især dog tydeligt i det sidste) staar Anholdernes Antal i et omvendt Forhold til Sygdomstilfældenes. I alle de andre Aar se vi, at dette Forhold enten helt mangler, eller dog, som i 1881—86, at det er betydeligt forvillet; i den sidst nævnte Aarrække findes der nemlig vel en Aftagen af Anholdelserne samtidig med en Stigen af Sygdomstilfælde; men den sidste er omtrent 3 Gange saa stor som den første.

Jeg skjønner ifølge Ovenstaaende ikke rettere, end at det egentlig Bestemmende i Svingningerne i disse Sygdommes Udbredelse ligger i en Kombination af mange Forhold, hvori Dyrighedens Indskriden kun spiller en meget ringe Rolle.